

Kolektivní a kooperativní jevy – 3. sada příkladů

1. Střední hodnoty operátorů ve stavu popsaném BCS zkušební funkcí

Vypočtěte níže uvedené střední hodnoty ve stavu zadaném Schriefferovým Ansatzem

$$|\text{BCS}\rangle = \prod_{\mathbf{k}} (u_{\mathbf{k}} + v_{\mathbf{k}} \hat{c}_{\mathbf{k}\uparrow}^\dagger \hat{c}_{-\mathbf{k}\downarrow}^\dagger) |\text{vac}\rangle ,$$

kde $|\text{vac}\rangle$ je stav bez elektronů.

- obsazení jednotlivých elektronových stavů $\langle \hat{c}_{\mathbf{k}\sigma}^\dagger \hat{c}_{\mathbf{k}\sigma} \rangle$
- střední celkový počet elektronů $\langle \hat{N} \rangle$, kde $\hat{N} = \sum_{\mathbf{k}\sigma} \hat{c}_{\mathbf{k}\sigma}^\dagger \hat{c}_{\mathbf{k}\sigma}$
- střední kvadratickou odchylku v počtu elektronů $\langle (\hat{N} - \langle \hat{N} \rangle)^2 \rangle$
- střední hodnotu operátoru anihilace páru $\langle c_{-\mathbf{k}\downarrow} c_{\mathbf{k}\uparrow} \rangle$
- střední hodnotu BCS interakčního členu $\langle \hat{c}_{\mathbf{k}\uparrow}^\dagger \hat{c}_{-\mathbf{k}\downarrow}^\dagger \hat{c}_{-\mathbf{k}'\downarrow} \hat{c}_{\mathbf{k}'\uparrow} \rangle$

2. BCS popis supravodivosti vysokoteplotních kuprátových supravodičů

Ve vysokoteplotních kuprátových supravodičích je s velkou pravděpodobností supravodivost způsobena odpudivou interakcí mezi elektrony nesenou antiferomagnetickými spinovými fluktuačemi s charakteristickým vlnovým vektorem $\mathbf{Q} = (\pi/a, \pi/a)$. V příkladu se přesvědčíme, že tento scénář vede k párování se symetrií typu d , kdy vzájemný pohyb elektronů v Cooperově páru odpovídá celkovému momentu hybnosti s $l = 2$ namísto $l = 0$, jako tomu je u nejběžnější symetrie typu s . Popis situace si zjednodušíme použitím BCS přiblížení. V rámci něj řešíme rovnici pro supravodivou mezeru při konečné teplotě

$$\Delta_{\mathbf{k}} = - \sum_{\mathbf{k}'} V_{\mathbf{k}\mathbf{k}'} \frac{\Delta_{\mathbf{k}'}}{2\sqrt{\xi_{\mathbf{k}'}^2 + \Delta_{\mathbf{k}'}^2}} \tanh \frac{\sqrt{\xi_{\mathbf{k}'}^2 + \Delta_{\mathbf{k}'}^2}}{2k_B T} .$$

Pro kupráty lze zvolit těsnovazební disperzi elektronů pohybujících se na čtvercové mřížce

$$\xi_{\mathbf{k}} = -2t(\cos k_x a + \cos k_y a) - 4t' \cos k_x a \cos k_y a - \mu$$

s parametry $t = 0.35$ eV, $t' = -t/3$ a chemickým potenciálem $\mu = -0.4$ eV. Interakci zprostředkované spinovými fluktuačemi odpovídá statický interakční potenciál tvaru

$$V_{\mathbf{k}-\mathbf{k}'} = \frac{V_0}{1 + \Lambda^2(\mathbf{k} - \mathbf{k}' - \mathbf{Q})^2} ,$$

který není narozdíl od BCS interakce separabilní, což komplikuje řešení rovnice pro supravodivou mezeru. Použijte tyto hodnoty parametrů potenciálu: vazebná konstanta $V_0 = 4.4$ eV, koherenční délka $\Lambda = 2.35a$.

- Vypočtěte rozložení supravodivé mezery $\Delta(k_x, k_y)$ v Brillouinově zóně při teplotě $T \ll T_c$.
- Stanovte teplotní závislost supravodivé mezery v bodě $(k_x, k_y) = (\pi/a, 0)$ v intervalu 0 až 200 K.

Doporučení k numerickému řešení: Čtvercovou Brillouinovu zónu pokryjte pravoúhlou sítí s $N \times N$ uzly. Rovnici pro supravodivou mezeru řešte iterační metodou, kdy novou approximaci $\Delta_{\mathbf{k}}$ získáte vycílením pravé strany rovnice s použitím předchozí approximace $\Delta_{\mathbf{k}}$. Iterace je třeba provádět tak dlouho, dokud se $\Delta_{\mathbf{k}}$ neustálí. Jako výchozí $\Delta_{\mathbf{k}}$ vezměte $\frac{1}{2}\Delta_0(\cos k_x - \cos k_y)$ s malou amplitudou Δ_0 , např. 0.1 meV.

Potřebný počet iterací se pohybuje řádově v jednotkách až desítkách pro teploty dostatečně hluboko pod T_c a dostatečně vysoko nad T_c , ale blížíme-li se k T_c , počet iterací strmě narůstá. K posouzení konvergence postupu s rostoucím N porovnejte výsledky pro $N = 64$ (bude nedostatečné), $N = 128$ (již dostatečné) a $N = 256$ (pro ověření dostatečnosti předchozího N).

Závěrečná poznámka: V rovnici pro supravodivou mezeru není použit "cut-off", tedy omezení interakce na oblast okolo Fermiho energie. V klasickém BCS případě je roven $\hbar\omega_D$, v našem případě energii tzv. rezonančního spinového módu, $\hbar\omega_0 = 40$ meV pro optimálně dopované $\text{YBa}_2\text{Cu}_3\text{O}_{7-\delta}$. Zavedení tohoto omezení by zvýšilo potřebné N a přineslo další komplikace, proto jej pro jednoduchost vynecháme.

3. Rozměry Cooperova páru

Stanovte střední kvadratický poloměr Cooperova páru definovaný jako

$$\rho^2 = \frac{\int r^2 |\psi(\mathbf{r})|^2 d^3r}{\int |\psi(\mathbf{r})|^2 d^3r}$$

pomocí koeficientů $g_{\mathbf{k}}$ vystupujících ve výrazu $|\psi\rangle = \sum_{\mathbf{k}} g_{\mathbf{k}} c_{\mathbf{k}\uparrow}^\dagger c_{-\mathbf{k}\downarrow}^\dagger |F\rangle$. Dále s využitím řešení z přednášky odvod'te

$$\rho = \frac{2}{\sqrt{3}} \frac{\hbar v_F}{E},$$

kde E je vazebná energie páru.

4. Meissnerův-Ochsenfeldův jev

Uvažujme o supravodiči ve statickém magnetickém poli daném vektorovým potenciálem $\mathbf{A}(\mathbf{r}) = \mathbf{a}_q e^{i\mathbf{q}\cdot\mathbf{r}}$. Interakce s magnetickým polem přináší dodatečný člen v hamiltoniánu

$$\hat{H}_{\text{int}} = \frac{e}{2m} \sum_i [\hat{\mathbf{p}}_i \cdot \mathbf{A}(\mathbf{r}_i) + \mathbf{A}(\mathbf{r}_i) \cdot \hat{\mathbf{p}}_i] .$$

Stanovíme paramagnetickou proudovou hustotu v supravodiči způsobenou magnetickým polem. Příslušný operátor je

$$\hat{\mathbf{j}}_p(\mathbf{r}) = -\frac{e}{2m} \sum_i [\delta(\mathbf{r} - \mathbf{r}_i) \hat{\mathbf{p}}_i + \hat{\mathbf{p}}_i \delta(\mathbf{r} - \mathbf{r}_i)] .$$

Nejprve ukažte, že ve formalismu druhého kvantování jsou interakční hamiltonián a Fourierova složka operátoru paramagnetické proudové hustoty vyjádřeny jako

$$\hat{H}_{\text{int}} = \frac{e\hbar}{m} \sum_{\mathbf{k}\sigma} \mathbf{k} \cdot \mathbf{a}_q c_{\mathbf{k}+\mathbf{q},\sigma}^\dagger c_{\mathbf{k}\sigma} \quad \text{a} \quad \hat{\mathbf{j}}_p(\mathbf{q}) = -\frac{e\hbar}{m} \sum_{\mathbf{k}\sigma} \left(\mathbf{k} - \frac{\mathbf{q}}{2} \right) c_{\mathbf{k}-\mathbf{q},\sigma}^\dagger c_{\mathbf{k}\sigma} .$$

Stavový vektor $|\Psi_A\rangle$ supravodiče ve slabém magnetickém poli získáme poruchovým rozvojem

$$|\Psi_A\rangle = |\Psi_0\rangle - \sum_n \frac{\langle n | \hat{H}_{\text{int}} | \Psi_0 \rangle}{E_n - E_0} |n\rangle ,$$

kde $|\Psi_0\rangle$ je základní stav supravodiče bez přítomnosti magnetického pole a n probíhá excitované stavy. Vypočtěte střední hodnotu

$$\mathbf{j}_p(\mathbf{q}) = \langle \Psi_A | \hat{\mathbf{j}}_p(\mathbf{q}) | \Psi_A \rangle$$

a přesvědčte se, že $\mathbf{j}_p(\mathbf{q}) \rightarrow 0$ pro $\mathbf{q} \rightarrow 0$, což dává Meissnerův-Ochsenfeldův jev.